

Sygn. akt VI Ka 212/21

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 września 2021 r.

Sąd Okręgowy w Jeleniej Górze w VI Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący – Sędzia Tomasz Skowron

Protokolant Jolanta Kopeć

przy udziale prokurator Prokuratury Rejonowej w Jeleniej Górze del. do Prokuratury Okręgowej w Jeleniej Górze za Prokuraturę Rejonową w Lubaniu: Anety Kawki

po rozpoznaniu w dniach 24 czerwca 2021 r., 5 sierpnia 2021r., 9 września 2021r.

sprawy **W. K.** ur. (...) w L.

c. J., M. z d. K.

oskarżonej z art. 226 § 1 kk w zw. z art. 57a § 1 kk

z powodu apelacji wniesionych przez oskarżoną i jej obrońcę

od wyroku Sądu Rejonowego w Lubaniu

z dnia 8 lutego 2021 r. sygn. akt II K 304/19

I. zmienia zaskarżony wyrok wobec oskarżonej W. K. w ten sposób, że:

- w pkt I części dyspozytywnej na podstawie art. 226 § 1 kk w zw. z art. 57a § 1 kk w zw. z art. 91 § 1 kk w miejsce wymierzonej kary 10 miesięcy ograniczenia wolności wymierza jej karę grzywny w ilości 40 (czterdziestu) stawek dziennych przy przyjęciu, iż jedna stawka dzienna równa jest kwocie 15 (piętnastu) złotych,

- w pkt II części dyspozytywnej obniża wysokość nawiązek do kwot po 50 złotych,

II. w pozostałej części zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy,

III. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz r. pr. J. K. kwotę 723,24 złotych w tym 135,24 złotych podatku od towarów i usług tytułem nieopłaconej obrony oskarżonej z urzędu w postępowaniu odwoławczym oraz dalsze 141,23 złotych tytułem zwrotu kosztów dojazdu,

IV. zwalnia oskarżoną od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze, obciążając nimi Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

UZASADNIENIE			
Formularz UK 2	Sygnatura akt	VI Ka 212/21	

Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	2	
CZEŚĆ WSTĘPNA		
1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji		
Wyrok Sądu Rejonowego w Lubaniu z dnia 9 lutego 2021 r., sygn. akt II K 304/19		
1.2. Podmiot wnoszący apelację		
# oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego		
# oskarżyciel posiłkowy		
# oskarżyciel prywatny		
# obrońca oskarżonego		

# oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącnego			
# inny			
1.3. Granice zaskarżenia			
1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w		

	zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania	

	albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka				
#	art. 439 k.p.k.				
#	brak zarzutów				
1.4. Wnioski					
#	uchylenie	#	zmiana		
1 Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy					
2.1. Ustalenie faktów					
2.1.1. Fakty uznane za udowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
1.		W. K.	Sprawstwo i wina oskarżonej w zakresie zarzucanych jej czynów	Pismo Straży Miejskiej w L. z dnia 2.07.2021 r. Karta karna z dnia 19.07.2021 r. Pismo z KPP w L. z dnia 30.08.2021 r.	275 281-282 290 292

				Zeznania świadka L. N.	
2.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
-----	-----	-----	-----	-----	
2.2. Ocena dowodów					
2.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów					
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwiąże o powodach uznania dowodu			
	<p>Pismo Straży Miejskiej w L. z dnia 2.07.2021 r.</p> <p>Karta karna z dnia 19.07.2021 r.</p> <p>Pismo z KPP w L. z dnia 30.08.2021 r.</p> <p>Zeznania świadka L. N.</p>	<p>Sąd Odwoławczy ujawnił treść pism ze Staży Miejskiej w L. oraz KPP w L. na okoliczność braku możliwości przeprowadzenia dowodu z nagrania monitoringu miejskiego z dnia 8 maja 2019 r.</p> <p>Ponadto dopuścił dowód z aktualnych danych o</p>			

		karalności oskarżonej oraz zeznań L. N., który był świadkiem zatrzymania W. K..	
2.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)			
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięzłe o powodach nieuwzględnienia dowodu	
-----	-----	-----	-----
3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków			
Lp.	Zarzut		
	Oskarżona W. K. sformułowała w swojej apelacji szereg zarzutów obejmujących:	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	

1) błąd w zakresie kwalifikacji prawnej przypisanego oskarżonej czynu z art. 226 § 1 k.k. w sytuacji, kiedy zdaniem oskarżonej jej zachowanie wyczerpywało znamiona czynu z art. 216 § 1 k.k.;

2) błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia poprzez:

- błędne przyjęcie, iż oskarżona działała bez powodu, mimo iż składając wyjaśnienia odnośnie pierwszego z zarzucanych jej czynów W. K. wskazała, iż „przyłapała” znanego jej z imienia i nazwiska funkcjonariusza policji K. B. (1) na prywatnej wizycie w domu w czasie służby, zaś funkcjonariusz T. C. zadawał jej ból;

	<p>- błędne przyjęcie, iż zachowanie oskarżonej przebywającej w pokoju nr (...) KPP w L. wobec funkcjonariuszy P. A. i D. O. stanowiło realizację znamion czynu z art. 226 § 1 k.k.;</p> <p>3) naruszenie przepisów prawa procesowego mające wpływ na treść orzeczenia poprzez nieprzeprowadzenie dowodu z monitoringu miejskiego, który miał zarejestrować zatrzymanie oskarżonej przez funkcjonariusza K. B. (1) oraz monitoringu z pomieszczenia (...) na terenie KPP w L., w którym przebywała oskarżona;</p> <p>- rażąco niewspółmierność wymierzonej oskarżonej kary.</p>		
<p>2. obrońca oskarżonej w wywiedzionej apelacji zarzucił obrazę przepisów</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>		

postępowania,
tj. art. 410 k.p.k.,
polegającą na
poniechaniu
przeprowadzenia
dowodu z zeznań
L. N., podczas
gdy świadek
ten w dniu
8.05.2019 r.
przebywał w
miejscu
zdarzenia (na
ul. (...) w L.),
był świadkiem
zachowania W.
K. i K. B.
(1), przyczyn i
przebiegu
interwencji
Policji, w tym
słyszał słowa
wypowiedane
przez oskarżoną
i
pokrzywdzonego.

Zwięźle o
powodach
uznania zarzutu
za zasadny,
częściowo
zasadny albo
niezasadny

Ad. 1

***W pierwszej
kolejności
zauważyć
należy, iż
okoliczności
faktyczne
badanej
sprawy nie
budzą
wątpliwości,
a oskarżona
w swoich***

wyjaśnieniach
de facto
przyznała się
do
popętnienia
zarzucanych
jej
przestępstw i
przeprosiła
pokrzywdzonych
T. C., D.
O. i P. A.,
choć w jej
odczuciu jej
zachowanie
było
uzasadnione.
Podkreślić
należy, iż
zachowanie
W. K., która
znieważała K.
B. (1) w
miejscu
publicznym w
czasie
odbywania
przez niego
służby, w
dodatku
podczas
obchodów
zakończenia
II Wojny
Światowej,
kiedy
świadkami jej
występku
było wiele
osób, jest
zachowaniem
niedopuszczalnym
i wymaga
odpowiedniej
reakcji
prawnokarnej.
Co więcej,
oskarżona nie
zaprzestała
kierowania

**obelg i
niecenzuralnych
słów w
stosunku do
policjantów
także po
zatrzymaniu,
nie zważając
na obecność
innych osób
w poczekalni
(...) Centrum
Medycznego i
zakłócając w
ten sposób
funkcjonowanie
placówki, a
następnie
podczas
przeprowadzania
z nią
czynności w
budynku KPP
w L.. Nawet
jeśli
oskarżona
uważała, iż jej
zatrzymanie
jest
nieuzasadnione,
to
niedopuszczalnym
było jej
zachowanie
relacjonowane
przez
świadków,
polegające na
nieustających
atakach
werbalnych i
próbie ataku
fizycznego na
policjantów.
Także
działanie W.
K. w stanie
wzburzenia
wywołanym
– jej zdaniem**

–
niewłaściwym
zachowaniem
policjantów,
nie jest
podstawą do
przyjęcia, iż
nie była ona
świadoma
swoich
czynów –
nawet jeśli
znajdowała
się pod
wpływem
alkoholu i
przeżywała w
tym czasie
problemy w
życiu
osobistym
związane z
rozwozem.

Odnosząc się
do zarzutu
wadliwej
kwalifikacji
prawnej
zarzucanego
oskarżonej
czynu
zauważyć
należy, iż
stypizowany
w art. 226 § 1
k.k. występ
znieważenia
funkcjonariusza
publicznego
stanowi *lex
specialis* w
stosunku do
przestępstwa
zniewagi z
art. 216 k.k.
zagrożonego
grzywną albo
karą
ograniczenia

wolności.
**Funkcjonariusz
publiczny
bowlm z
racji
wykonywania
służby
publicznej i
pełnienia
szczególnej
funkcji
korzysta ze
specjalnej
ochrony
prawa, a jego
znieważenie
podczas i w
związku z
pełnieniem
obowiązków
służbowych
obok grzywny
albo kary
ograniczenia
wolności
zagrożony
jest karą
pozbawienia
wolności do
roku. Zarzuty
dotyczące
prawidłowości
przypisania
oskarżonej
czynu
opisanego w
pkt 2. części
wstępnej
zaskarżonego
wyroku
stanowią
nieuzasadnioną
polemikę z
prawidłowymi
ustaleniami
Sądu I
instancji. Nie
ulega bowlm
wątpliwości,
iż**

funkcjonariusze

*P. A. oraz
D. O. na
terenie KPP
w L. również
wykonywali
swoje
czynności
służbowe,
nawet jeśli
dokumentację
z zatrzymania
sporządzał
wówczas T.
C., a
oskarżona
kierując do
nich słowa
używane
powszechnie
za obelżywe,
wypełniła
znamiona
czynu z art.
226 § 1 k.k.
Z pewnością
również
podnoszona
przez
oskarżoną
okoliczność,
iż policjanci
na co dzień w
swojej pracy
spotykają się
z*

*„niestosownymi
epitetami” i
wulgaryzmami
na swój
temat, nie
stanowi
usprawiedliwienia
dla jej
zachowania
ani nie
sprawia, iż jej
zachowanie
nie będzie*

**uznawane za
bezpprawne.**

**Ponieważ
nagranie
zatrzymania
oskarżonej,
które miał
wykonać K.
B. (1)
prywatnym
telefonem nie
zostało
włączone w
poczet
materiału
dowodowego
badanej
sprawy i nie
stanowiło
podstawy
poczynionych
ustaleń
faktycznych,
podniesione
w apelacji
zarzuty, które
go dotyczyły,
uznać należy
za
bezprzedmiotowe.
Jak wynika
z kolei z
pisma Straży
Miejskiej w
L. z dnia 2
lipca 2021 r.
(k. 275) oraz
pisma KPP w
L. z dnia 20
sierpnia 2021
r. (k. 290),
nagranie z
monitoringu
miejskiego z
dnia 8 maja
2019 r. nie
zostało
zabezpieczone,
nie było**

**zatem
możliwości
przeprowadzenia
dowodu z
tego nagrania
przed sądem.**

**Nie sposób
jednak
odmówić racji
skarżącej,
która
podniosła, iż
niektóre
środki podjęte
przez
funkcjonariuszy
Policji wobec
jej osoby były
nadmierne i
stanowiły
manifestację
przewagi
fizycznej nad
oskarżoną.
Chociaż W.
K. znieważała
funkcjonariusza
policji
podczas i w
związku z
wykonywaniem
przez niego
obowiązków
służbowych
podczas
zabezpieczania
obchodów
zakończenia
II Wojny
Światowej, to
jednak jak
wynika z
zeznań
świadków, w
tym samego
K. B. (1),
nie podjął on
żadnej próby
uspokojenia**

oskarżonej
czy
zdyscyplinowania
jej chociażby
przez
pouczenie o
karze
grożącej jej za
przestępstwo
z art. 226
k.k., lecz od
razu wezwał
posiłki, po
czym
dokonano
zatrzymania
oskarżonej.
Chociaż W. K.
znajdowała
się pod
wpływem
alkoholu i
była
nadmiernie
pobudzona, to
mając na
względzie jej
wiek i stan
zdrowia
wydaje się
wątpliwym,
czy konieczne
było
zatrzymanie
jej przy
użyciu
środków
przymusu
bezpośredniego.
Niewspółmierne
wydają się
także dalsze
podjęte wobec
oskarżonej
czynności
obejmujące
obezwładnienie,
podczas
którego
spowodowano

u niej
obrażenia
ciała w
postaci
zasinień m.
in. na
nadgarstkach
i kolanach,
uniemożliwienie
skorzystania
z toalety czy
odwiezienie
oskarżonej do
Szpitala (...)
w S., gdzie
po odmowie
przyjęcia
została przez
funkcjonariuszy
pozostawiona,
choć – jak
już
wspomniano
– nie są to
okoliczności
ekskulpujące
oskarżoną od
odpowiedzialności
za przypisane
jej
przestępstwo.

Ad. 2

**Podnoszony
przez obrońcę
oskarżonego
zarzut braku
przesłuchania
świadka L. N.
został
uzupełniony
przed Sądem
II instancji w
postępowaniu
odwoławczym,
jednak jego
zeznania nie
stanowiły**

<p>podstawy do zakwestionowania prawidłowości zaskarżonego wyroku w zakresie przypisania winy oskarżonej.</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>Oskarżona W. K. w swojej apelacji domagała się nadzwyczajnego złagodzenia kary lub nawet odstąpienie od jej wymierzenia.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	
<p>Zarówno oskarżona, jak i jej obrońca w wywiedzionych środkach odwoławczych domagali się uchylenia zaskarżonego wyroku i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania przed Sądem I instancji.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>Ad. 1</p>		

Biorąc pod uwagę okoliczności wskazane we wcześniejszej części uzasadnienia, w której Sąd Odwoławczy odnosił się do podniesionych przez oskarżoną zarzutów oraz mając na względzie postawę W. K., która przeprosiła policjantów za swoje zachowanie, zasadnym było złagodzenie wobec niej kary i wymierzenie jej grzywny w wysokości 40 stawek dziennych przy przyjęciu jednej stawki dziennej na kwotę 15 złotych. Kara ta będzie stanowiła odpowiednią reakcję prawnokarną na zachowanie oskarżonej, uświadomi jej naganność jej zachowania, pozostając jednocześnie adekwatną do stopnia winy i społecznej szkodliwości przypisanych

oskarżonej
czynów. Ponadto
Sąd Odwoławczy
obniżył
wysokość
nawiązek
orzeczonych na
rzecz
pokrzywdzonych
do kwot po 50
złotych.

Na marginesie
zauważyć należy,
iż z brzmienia
art. 91 § 1 k.k.
wynika, iż każde
z przestępstw
należących do
zbiegu musi
wyczerpywać
znamiona
ustawowe tego
samego typu
czynu
zabronionego.
Inaczej rzecz
ujmując, każdy z
czynów
pozostających w
ciągu wypełnia
znamiona
przestępstwa
(ewentualnie
kumulatywnie
znamiona wielu
przestępstw)
tego samego
typu. W
konsekwencji
judykatura
przyjęła, że
tożsamość
kwalifikacji
prawnej
oznacza, iż nie
składają się na
ciąg
przestępstwa
kwalifikowane z

różnych przepisów, w tym także z przepisów przewidujących podstawowe i kwalifikowane bądź uprzywilejowane typy czynów zabronionych (vide: postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 6 listopada 2018 r., III KK 475/17, LEX nr 2573410). Tymczasem czyny wskazane w pkt 1 i 3 części wstępnej zaskarżonego wyroku zostały zakwalifikowane jako występki o charakterze chuligańskim. Zważywszy jednak, iż obie wywiedzione w badanej sprawie apelacje złożone zostały na korzyść oskarżonej, a orzeczenie jednej kary na podstawie art. 91 k.k. było korzystniejsze dla oskarżonej, to Sąd Okręgowy, nie mogąc wyjść poza granice zaskarżenia, nie zmieniał kwalifikacji

przypisanych oskarżonej czynów jako ciągu przestępstw.		
	Ad. 2 Podczas kontroli odwoławczej wyroku Sąd Odwoławczy nie znalazł podstaw do uchylenia zaskarżonego orzeczenia. Jak już jednak wspomniano, zasadnym było złagodzenie wymierzonej wobec W. K. kary oraz wysokości nawiązki orzeczonej od oskarżonej na rzecz pokrzywdzonych.	
4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU		
	-----	-----
Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności		
-----	-----	
1	5. ROZSTRZYGNIĘCIE	

SĄDU ODWOŁAWCZEGO	
5.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji	
	Przedmiot utrzymania w mocy
Sąd Odwoławczy utrzymał zaskarżony wyrok wobec W. K. częściowo w zakresie pkt I części dyspozytywnej – w zakresie przypisania oskarżonej popełnienia zarzucanych jej czynów oraz w zakresie pkt III i IV części dyspozytywnej zawierających rozstrzygnięcia o kosztach postępowania przez Sądem I Instancji.	
Zwięźle o powodach utrzymania w mocy	
Sąd Odwoławczy uznał za prawidłowe	

poczynione przez Sąd Rejonowy ustalenia faktyczne leżące u podstaw wydanego orzeczenia, iż zachowanie oskarżonej wypełniło znamiona zarzucanych jej czynów oraz nie zachodzą okoliczności wyłączające winę i bezprawność jej postępowania. Także rozstrzygnięcia wydane w przedmiocie kosztów postępowania były prawidłowe i zaskarżone orzeczenie w tej części podlegało utrzymaniu w mocy.

5.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji

Przedmiot i zakres zmiany

Sąd Odwoławczy zmienił

zaskarżony
wyrok wobec
oskarżonej W.
K. w następujący
sposób:

- w pkt I części
dyspozytywnej
na podstawie
art. 226 § 1 k.k.
w zw. z art. 57a
§ 1 k.k. w zw.
z art. 91 § 1
k.k. w miejsce
wymierzonej
kary 10 miesięcy
ograniczenia
wolności
wymierzył jej
karę grzywny w
ilości 40 stawek
dziennych przy
przyjęciu, iż
jedna stawka
dzienna równa
jest kwocie 15
złotych;

- w pkt II części
dyspozytywnej
obniżył wartość
nawiązek do
kwot po 50
złotych.

Zwiąże o
powodach
zmiany

Wszystkie
powołane wyżej
okoliczności
dotyczące
zachowania
policjantów oraz
postawy
oskarżonej,
która
przeprosiła

funkcjonariuszy
za swoje
zachowanie,
przemawiały za
złagodzeniem
wymierzonej W.
K. kary poprzez
wymierzenie jej
grzywny w
miejsce kary
ograniczenia
wolności.
Kierując się
dyrektywami
zawartymi w
art. 53 k.k.
Sąd Odwoławczy
uznał, iż
adekwatną do
stopnia winy
i społecznej
szkodliwości
przypisanych W.
K. przestępstw
będzie kara 40
stawek
dziennych
grzywny przy
przyjęciu
wysokości jednej
stawki dziennej
w kwocie 15
złotych.
Zasadnym było
również
obniżenie
nawiązki
zasądzonej na
podstawie art.
57a § 2 k.k.
od oskarżonej
na rzecz
pokrzywdzonych
K. B. (1) i T. C.
do kwot po 50
złotych.

5.3. Uchylenie wyroku sądu

pierwszej instancji			
5.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylecia			
1.1.	-----	# art. 439 k.p.k.	-----
Zwięzle o powodach uchylecia			

2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwięzle o powodach uchylecia			

3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwięzle o powodach uchylecia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia			

4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia		

5.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania		

5.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	

6 Koszty Procesu		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
III IV	Sąd Odwoławczy na podstawie art. art. 29 ust. 1 ustawy Prawo o adwokaturze	

zasądził od Skarbu Państwa na rzecz r. pr. J. K. kwotę 723,24 złotych, w tym 135,24 złotych podatku od towarów i usług tytułem nieopłaconej obrony oskarżonej z urzędu w postępowaniu odwoławczym oraz dalsze 141,23 złotych tytułem zwrotu kosztów dojazdu.

Wysokość zasądzonych kwot Sąd ustalił na podstawie § 17 ust. 2 pkt. 4, § 4 ust. 3 i § 20 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu. Zgodnie z powołanymi przepisami opłata za obronę w postępowaniu odwoławczym wynosi 420 złotych, którą to

	<p>podwyższono o 40% w związku z trzema terminami rozprawy odwoławczej oraz o wysokość podatku od towarów i usług.</p> <p>Ponadto na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. w zw. z art. 634 k.p.k. Sąd Odwoławczy zwolnił oskarżoną od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze, obciążając nimi Skarb Państwa.</p>	
PODPIS		

1.3. Granice zaskarżenia		
Kolejny numer załącznika	1	
Podmiot wnoszący apelację	oskarżona	
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	przypisanie oskarżonej sprawstwa i winy za zarzucane jej przestępstwa oraz wymiar orzeczonej wobec niej kary	

1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu		
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia		

#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
1.4. Wnioski		
#	uchylenie	# zmiana

1.3. Granice zaskarżenia	
Kolejny numer załącznika	2
Podmiot wnoszący apelację	obrońca oskarżonej
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	przypisanie oskarżonej sprawstwa i winy
1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia	
# na korzyść	# w całości

# na niekorzyść			
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu		
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia		
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia,		

	jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia		
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka		
#	art. 439 k.p.k.		
#	brak zarzutów		
1.4. Wnioski			
#	uchylenie	#	zmiana